

§ 18 h. En nordisk arrestordre sendes til politidirektøren på det sted, hvor den, som søges udleveret, opholder sig. Politiet iværksætter derefter uden ophold den undersøgelse, der er nødvendig for at afgøre, om betingelserne for udlevering er opfyldt. For denne undersøgelse gælder bestemmelserne i retsplejelovens 4. bog med de fornødne lempelser.

Stk. 2. Til fremme af undersøgelsen og for at sikre udleveringen kan de retsmidler, der er omtalt i retsplejelovens kapitel 69 om anholdelse og kapitel 70 om varetægtsfængsling, anvendes, i det omfang den nordiske arrestordre er udstedt for en lovovertrædelse, der efter reglerne i kapitel 2 b kan medføre udlevering. Herudover kan de retsmidler, der er omtalt i retsplejelovens kapitel 72 om legemsindgreb, kapitel 73 om ransagning og kapitel 74 om beslaglæggelse og edition samt kapitel 75 a om andre efterforskningskridt anvendes i samme omfang som i sager vedrørende lovovertrædelser af tilsvarende art, der forfølges her i landet.

Stk. 3. § 18 b, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Afgørelse om udlevering træffes af politidirektøren. Foreligger der samtidig med en nordisk arrestordre en europæisk arrestordre eller en udleveringsbegæring fra en stat uden for Den Europæiske Union og Norden, træffes afgørelse om udlevering dog af justitsministeren.

§ 18 i. Træffer politidirektøren beslutning om udlevering, skal den, der begæres udleveret, samtidig med meddelelsen herom gøres bekendt med adgangen til domstolsprøvelse efter stk. 2 og med fristen for fremsættelse af anmodning herom.

Stk. 2. Den, der efter politidirektørens beslutning skal udleveres, kan forlange, at politiet indbringer spørgsmålet om beslutningens lovlighed for retten på det sted, hvor den pågældende opholder sig.

Stk. 3. Anmodning herom skal fremsættes inden 3 dage efter, at beslutningen er meddelt den pågældende. Når særlige omstændigheder taler derfor, kan politidirektøren tillade, at beslutningen indbringes for retten, selv om anmodning herom først fremsættes efter fristens udløb. § 16, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. I sager, der efter § 18 h, stk. 4, 2. pkt., behandles af justitsministeren, finder bestemmelserne i § 15, stk. 2, og § 16 tilsvarende anvendelse.

§ 18 j. Den, der på grundlag af en nordisk arrestordre begæres udleveret, kan i et retsmøde meddele samtykke til udlevering. Den pågældende kan endvidere i et retsmøde meddele samtykke til at blive draget til ansvar og blive udleveret videre til et tredje nordisk land, en medlemsstat i Den Europæiske Union eller en stat uden for Den Europæiske Union og Norden for andre strafbare handlinger begået før udleveringen end den, der sker udlevering for. Retten vejleder den pågældende om følgerne af samtykke efter denne bestemmelse.

§ 18 k. Politidirektørens afgørelse efter § 18 h, stk. 4, 1. pkt., og justitsministerens afgørelse efter § 18 h, stk. 4, 2. pkt., skal træffes snarest og så vidt muligt inden 3 dage efter, at den, der begæres udleveret, er anholdt her i landet eller har meddelt samtykke til udleveringen.

Stk. 2. Træffer politidirektøren eller justitsministeren afgørelse om udlevering, og indbringes sagen i medfør af § 18 i for retten, skal rettens endelige afgørelse så vidt muligt afsiges inden 30 dage efter anholdelsen af den pågældende her i landet.

§ 18 l. Medmindre den pågældende giver afkald på at indbringe beslutningen om udlevering for retten, kan vedkommende ikke udleveres før udløbet af den frist på 3 dage, som er nævnt i § 18 i, stk. 3, og § 16, jf. § 18 i, stk. 4. Indbringes beslutningen for retten, kan udlevering ikke ske, før beslutningen er fundet lovlig ved endelig retskendelse.

Stk. 2. Udlevering skal gennemføres snarest og så vidt muligt inden 5 dage efter de i stk. 1 nævnte tidspunkter, jf. dog § 10 i, jf. § 10 n.

Stk. 3. For at sikre gennemførelsen af en udlevering kan de i retsplejelovens kapitel 69 om anholdelse og kapitel 70 om varetægtsfængsling omtalte retsmidler anvendes. Fængsling, som er sket efter denne bestemmelse, skal ophæves, hvis udlevering ikke har fundet sted inden udløbet af fristen i stk. 2. I særlige tilfælde kan retten dog forlænge denne frist.

Stk. 4. § 18 f finder tilsvarende anvendelse.«

8. I § 19, stk. 1, indsættes efter »Den Europæiske Union«: »og Norden«.

9. § 20, stk. 3, affattes således:

»*Stk. 3.* Hvis den pågældende er udleveret til et nordisk land, kan tilladelse til, at vedkommende drages til ansvar for andre strafbare handlinger